

Teme: Malonogometni turnir Kutija šibica

Baka Sliškovi je cijelu no putovao da nastupi za Kaj na Kutiji šibica: ‘Bio je to poseban privilegij!’

Slavni turnir puni 50 godina, a Baka je bio prvi nogometni igrač izvan Hrvatske koji je nastupio na njemu

Legendarni Blaž Sliškovi je prošao filmsko putovanje da zaigra na Kutiji šibica

Od ranog djetinjstva bio sam opijen nogometnom igrom, uživao sam u izvedbama nogometnih majstora, divio se lopta kćim znalcima na travnjaku i parketu. Stoga, nikad mi nije bilo teško prije i stotine i tisuće kilometara, zbog takvog užitka, nikakva barijera nije me mogla omesti. Put iz moje rodne Rame ili poslije iz Mostara, za vrijeme studentskih dana, te neprospavane no i zbog nogometa na mene nisu ostavljali traga niti bili smetnja u ispunjavanju svakodnevnih obveza. Između ostaloga, tako sam redovito bio promatrač završnice malonogometnog turnira Kutija šibica. Moji prijatelji, rodbina i kumovi bili su neizostavno sudionici tog prestižnog malonogometnog summita, okupljeni u mom domu Kaj, nazvanoj po kafiću u iz ulice pjesnika Dragutina Domjanića, na Kvatri u Voditelji Kaja bili su ing. Andrija Babić i Branko Babić, a za njih me vezalo vrsto, neraskidivo, prijateljstvo i kumstvo.

Te 1978. godine zacrtali smo posebno velike ambicije, osvojiti Kutiju. Bio bi to "velik zalogaj", biti prvi među 224 mom domu, koliko ih je sudjelovalo u okršajima na parketu te zime. Za ostvarenje tog cilja, zapravo sna, bilo je neophodno par kvalitetnih pojedinačnosti, ali ni to ne bi bilo jamstvo.

Unatoč višekilometarskoj razdaljini živio sam s njima za Kutiju i "bio dušom i srcem u Zagrebu"... želio što i oni. Naslov!

Poznavao sam u to vrijeme Blaža Baku Sliškovića, tada jednu od najvećih i najtraženijih nogometnih zvijezda na prostoru bivše države. Baka, tada devetnaestogodišnjak, bio je obožavan gdje god se pojavio, posjedovao popularnost do neba, što zbog briljantnog baratanja loptom, što zbog neukrotivog i nepredvidivog duha izvan nogometnog igrališta. Mislio sam, "hmmm, oti i u Zagreb na Kutiju s Bakom bilo bi to kao dobitak na lotu".

estao sam bio gost u kući Sliškovića i jednom prigodom zamolio ga, onako stidljivo, za jednu veliku uslugu. Da odemo jedan vikend u Zagreb da bi on odigrao dvije utakmice za Kaj. Pristao je odmah, bez dodatnih nagovaranja. Njegov pokojni otac Vlado tada mu je rekao:

"Oti ide, obvezno! Ti Baka imaš u Zagrebu puno svojih navijača, obožavatelja, puno je našeg svijeta, iz Hercegovine i Mostara u Zagrebu, što zbog posla, škole, studiranja... Bit će im dragو da se pojaviš na tom turniru."

Na koncu se ispostavilo da mu je otac bio u pravu, mnogi su došli uživati u njegovoj igri na Kutiji šibica i bili neumorni navijači.

U to vrijeme bila je i zrakoplovna linija Mostar - Zagreb - Mostar, karte su odmah nabavljene za prvi mogući let, a mi spakirali stvari, radosti i volje nam svakako nije ni manjkalo... Međutim, iznenadna vijest, nimalo ugodna, "izula nas je iz cipela". Odmah me je oblio hladni znoj. Naime, obavijestili su nas da je zbog silnog vjetra, poznate mostarske

bure, let za Zagreb otkazan. Bio je petak naveđen, a utakmica je bila na programu sutra, u subotu, ujutro u 9 sati. Predložio sam da putujemo taksijem iz Mostara do Banje Luke, a u međuvremenu bi moj prijatelj Andrija Babić došao iz Zagreba do Banje Luke i preuzeo nas.

Sredom, ponekad udljivi Baka složio se s mojo idejom i krenuli smo te veđeri, na put dug oko 450 kilometara, na put bez sna. Zbog Kutije šibica! Usput, putujući i morali smo paziti da nam vozačne zakunja pa smo radili stanke u restoranima kroz Bosnu, kojih je bilo napretek uz cestu, gdje su goste zabavljali raznorazni orkestri, kapele i pjevači(ce). No, tada bi nastajali problemi jer su Baku redovito prepoznavali pa su nas htjeli silom zadržati na još kojoj cugiji i mezi...

Ivica Šurjak i Blaž Slišković

U Banju Luku, u hotel Bosna, stigli smo iza pola noći, tu su nas većekali prijatelji iz Zagreba, Andrija i Branko Babić. Popili smo po jaku kavicu da nas san ne savlada jer je te noći putem do hrvatske metropole bila gusta magla, uvjeti za putovanje nenormalno teški.

Hvala Bogu, sretno smo stigli, sa svitanjem. Nekoliko sati smo odspavali, a u 9 sati na programu je bio dvoboј protiv Šparkase, za koju su igrali igrači i tadašnjeg drugoligaša Trešnjevke. Kaj je u prepunoj "Kutiji šibica" dobio 3:0. Slišković je dvaput asistirao i jedanput poentirao, bio vrlo raspoložen za igru, prodavao finte, driblao, a potporu, uz bodrenje i pljesak imao je cijelo vrijeme. Bio je svoj na svome!

Drugi dvoboј bio je u Domu sportova, a sjeđam se, tada je Vlatko Marković, tadašnji trener Dinama, želio porazgovarati s Bakom da ga privoli na dolazak u Dinamo, spustivši se do parketa, s tribina...

Uglavnom, i ta utakmica je pozitivno odrađena, opet je dvorana bila prepuna, tražila se karta više. Kaj je te godine ušao među osam najboljih na turniru.

Naša misija bila je sjajno odrađena, trebalo se vratiti obvezama. Izabrali smo put vlakom, Zagreb - Mostar. Putovanje je bilo cjelodnevno, od zore do sumraka, kroz Hrvatsku i gradove u BiH, ali zanimljivo društvo u našem kupeu olakšalo nam je teret putovanja i dolazak na posljednju postaju, u Mostar.

Blaž Slišković je, kažu statističari, prvi profesionalni nogometni izvan Hrvatske koji je nastupio na Kutiji šibica. Kaže da se još uvijek sjeđa tog "filmskog" putovanja i nastupa:

"Naravno, da se sjeđam! Uistinu, putovanje je bilo kao u priči za film. Moj dobar prijatelj, zapravo naš obiteljski prijatelj, Jure Burić, pozvao me na taj turnir, da odigram nekoliko utakmica za prijatelje iz njegove rodne Rame. Kutija je bila u to vrijeme najrazvijaniji malonogometni turnir. Igrao sam ja mali nogomet, esto na mostarskom Kantarevcu, isto poznatom po kvalitetnom nogometu i kvalitetnim igračima, ali nastup na Kutiji šibica bila je posebnost. Privilegij! Kutija je Kutija! Zato se nisam dvoumio ni trunque, što zbog prijatelja Jure Burića, što zbog izazova nastupa. Tada, a i danas mi je zbog toga drago", pričao je Slišković te nastavio:

"Poslije sam opet dolazio igrati Kutiju s malonogometnom družinom Mostarske kiše, ali prvi susret s Kutijom je, ipak, nezaboravan... Usput, dva puta sam sudjelovao u osvajanju naslova u Kutiji šibica: 1979. s Mostarskim kišama i 1995. s MNK SEC Široki Brijeg. Mjesec dana prije mog prvog nastupa na Kutiji šibica, prosinac 1978., ostvario sam i prvi nastup za A reprezentaciju bivše države. Pozvao me Dražan Jerković, dobili smo u Skoplju Grčku 4:1. Eto, u svega mjesec dana, imao sam dvije velike premijere..."

Legendarni Blaž Slišković je prošao filmsko putovanje da zaigra na Kutiji šibica

Sje anja mi nisu nestala, niti izblijedjela, štoviše! Nevjerojatno je koliko je Sliškovi izazvao zanimanje svojim dolaskom i nastupom tada u Kutiji. Primjerice, zagrebački sportski mediji dali su mu usurpirajuće mnogo prostora. Pokojni Zvonimir Magdi Amigo, velemajstor pisane riječi i zaljubljenik nogometnih virtuoza, u Sportskim novostima 20. prosinca 1978., u uvodu intervjeta ispod podnaslova "Blaž Slišković zabavlja se malim nogometom na zagrebačkom parketu" i naslova "Ima mladić a kraj zelene Neretve..." napisao je:

"Jednom bradonji pljeskalo se, na parketu "Kutije šibica", u Domu sportova. Od srca, spontano. Iskreno. Tko je taj mladić koji je dva dana "jeo" loptu, koji je i malom nogometu "zavijenom" nađen, dao onaj spektakularni ton? Tko? Blaž Slišković..."

Za voditelja ekipe Kaj, Branka Babića, dolazak Baka Sliškovića bio je kao da danas u Kutiju dovedete Messija... Tada su komunikacije bile teže izvodive i doček do takve zvijezde bio je rudarski posao...

<https://www.jutarnji.hr/sn/nogomet/nogomet-mix/baka-sliškovic-je-cijelu-noc-putovao-da-nastupi-za-kaj-na-kutiji-sibica-bio-je-to-poseban-privilegij-15117316>

KLJUČNE RIJEČI:
#Kutija šibica, #Baka Slišković

AUTOR:
Jure Buri